

udenfor de lovbestemte Tilfælde. Man stiller derfor Ændringsforslag Nr. 4 til § 20.

I Lovforslagets § 46, 2det Stykke, er det bestemt, at der kan klages til vedkommende foresatte over Anvendelsen af et Disciplinarmiddel, uden at der derfor kan paalægges den paagældende Straf efter Straffelov for Krigsmagten. Dermed er selvfølgelig ikke udelukket, at han kan straffes efter andre Bestemmelser, f. Eks. Almindelig borgerlig Straffelov, hvis Klagen indeholder utilbørlige eller usømmelige Udtryk og Ærekrænkelser eller er aabenbar falsk. Fra en Side i Udvalget har man imidlertid næret Frygt for, at denne Adgang til Klage kunde blive misbrugt, saaledes at der letsindigt klagedes over enhver Anvendelse af Disciplinarmidler, medens man fra anden Side mener, at en saadan Frygt er temmelig ubegrundet. Tænkes kan det vel imidlertid, at ganske uberettigede Klager kan fremkomme, og man er da enedes om, at Straf skal kunne paalægges ogsaa efter Straffelov for Krigsmagten, naar Klagen er *bevidst* grundløs. Herved vil der være sat Skranker for ganske letsindige Klager, medens paa den anden Side Friheden til at klage over formentlig uberettiget Anvendelse af Disciplinarmidler — en Frihed, der af alle vurderes meget højt som et betydeligt Fremskridt — vil være sikret, uden at den paagældende behøver at nære Frygt for Forulempelser i den Anledning. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 6 til § 46.

Til § 46 foreslaas endvidere (Ændringsforslag Nr. 7) tilføjet en Bestemmelse om, at der om Anvendelse af Disciplinarmidler og Grunden dertil skal ske Tilførsel til en særlig dertil indrettet Bog efter nærmere af Forsvarsministeren givne Regler. Herved lovfæstes blot en Regel, som allerede nu virker i Praksis.

Blandt de Straffe, der kan paalægges uden Dom, har man medtaget „simpelt Fængsel paa Vand og Brød“, men derimod ikke „mørk Arrest“, saaledes som af Kommissionen foreslaaet. Fra den Side, som har været betænkelig herved, har man dog

ment at kunne gaa med til denne Ændring, navnlig under Hensyn til, at den paagældende jo kan nægte at modtage en saadan arbitrær Straf og kan forlange Sagen henvist til Afgørelse ved Dom. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 8 til § 51.

Det har ofte været følt som en betydelig Ulempe og Uret, at selv de mindste Straffe, som en Mand har paadraget sig i sin Soldatertid, har fulgt ham hele Livet, optegnede i Strafferegistre og paa Generaliablade. Dette foreslaar Udvalget for Fremtiden at hindre ved Ændringsforslag Nr. 10 til § 64, forsaavidt Straffen ikke overstiger Irettesættelse, Bøder, Kvarterarrest eller Vagtarrest, ligegyldigt, om den er ikendt ved Dom eller arbitrært. Slige Smaastraffe bør ikke meddeles til andre end de militære Myndigheder og bør ikke heller indføres i vedkommendes Soldaterbog. Der kan sikkert uden Skade „strøs Sand paa“ dem.

Ændringsforslagene Nr. 2, 5 og 9 til §§ 10, 32 og 64 er rent formelle.

Man har endvidere ved Ændringsforslag Nr. 11 foreslaaet at indføje en ny Paragraf med en Bestemmelse om Lovens Ikrafttræden, der foreslaas sat til 3 Maaneder efter dens Bekendtgørelse i Lovtidende, dog senest den 1. April 1920.

Under Hensyn til den ganske forandrede Stilling, Auditørerne efter Lovforslaget kommer til at indtage, idet de derefter skal staa udenfor den militære Rækkefølge og faar en Virksomhed, der ganske svarer til Politimestrenes, har man ønsket, at de ogsaa skulde lønnes som Politimestre (af 3die Grad). Efter Konference med Lønningsudvalget har man imidlertid frafaldet at stille Ændringsforslag i saa Henseende i Forventning om, at det inden Lovens Ikrafttræden vil blive muligt ved en Ændring af Lønningsloven at stille Auditørerne saaledes, at deres Løn svarer til deres forandrede Stilling, og der kan forventes den nødvendige Tilgang af dygtige Kræfter til den nye Stilling.

I Henhold til ovenstaaende stiller hele Udvalget følgende Ændringsforslag.